

Előfizetési árak:
 Egész évre . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a lap
 azétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
 a kir. tábla átellenében.
 hová a lap szellemi részé-
 illető minden közlemény
 int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal vesz től

Drága komédiások.

Pécs, 1897. január hó 4.

(***) Politikai divathoz tartozik, hogy ujév napján a pártok vezéreit üdvözlük, akár csak a kávéházba járó közönséget a pincérek. Megszoktuk évről-évre azokat az émelyítő, egymást kölcsönösen dicsőítő frázisokat, a melyeket a magát „szabadelvűnek” címezgető párt minden ujév napján elszaval egymásnak. Lehetetlen, hogy az illető szónokok mondókájuk elmotyogása után magukban jóízűt ne nevetnének, mert ezek a kitanult politikai rókák jól tudják, hogy minden szavuk, amit ilyenkor az ország elámitására egymásnak elmondanak, az mind hazudozás, hipokritaság, a melynek refrainje: vakulj magyar!

Eppen úgy hazudoztak Tiszának, épp úgy Szapáry Gyulának, nemkülönben Wekerlének, mint most Bánffy bárónak. Nagyon jól tudják ezek a derék urak, hogy ők semmiféle joggal nem hivatkozhatnak az ország bizalmára és politikai véleményére, mert hisz legtöbbjük részben megvásárolta, részben pedig a választási jog lábball tiprásával s égbekiáltó brutális erőszakoskodással jutott mandátumához. Mily arcátlan cinizmus kell ahhoz, hogy ők még többségüket illetőleg az ország „hamisítatlan bizalmára” mernek hivatkozni.

Ezeket a jelenségeket csak úgy magyarázhatjuk meg magunknak, hogy manapság ismét az általános ernyedés korszakát éljük. Kiterjed pedig ez az ernyedés nemcsak politikai, de testi és szellemi életünk minden momentumára. Hisz láthatjuk napról-napra, hogyan tolnak előtérbe azok a karakterisztikus tulajdonságok, érzelmek és vágyak, melyek az ernyedés korszakát jellemzik: a félig rejtve tartott cinizmus, a brutális erővel megnyilatkozó önzés, az idegeket tépő lázas élvezet és alárendelt célokért folytatott lázas munka, az egyes néposztályok veszedelmes arányokat öltő elégtelensége, a félműveltség és a fél-intelligencia ijesztő mértékű terjedése, a megélhetésért egymás testén keresztül folytatott ádáz küzdelem, a minden téren megnyilatkozó felületesség, az ethikai és erkölcsi alap teljes megingása, a lelki nagyság fellett való szánakozás, mind olyan jellemvonások, melyek az ernyedés korszakát jellemzik.

A nyilvánosság előtt szereplő egyének között konvenció jön létre az idealisztikus érzelmek kiküszöbölésére és a legélesebb ellentétben állók nem restellik maguk között néha-néha meglebbenteni az önzetlenség álarcát, a melyet pro forma tartanak szemök előtt, hogy a jóhiszemű sokaságot elámítsák. Kiveszték az irodalomból a maga-röptű álmok, a nagy koncepciók és az egész életre kiterjedő munkák. Érvényre jutott az excentricitás, a szélsőség. Az író nem akar a szívre hatni, hanem az idegzetre, a melynek megrázkódtatására kimeríti minden alkotó erejét.

Fejétől büzlik a hal... politikai életünk depravációja az oka mindeme jelenségeknek, és a vezető férfiak sivár lelkülete, megkocsonyásodott önzése, hogy előre nem mehetünk semmi téren, hacsak a szolgáltság felé nem, a melyet rendszeres következetességgel visznek keresztül már emberöltők óta, lejárta ekként a nép előtt minden tekintélyt. Nincs tekintély többé! Az anarchizmus elveinek eme rövid foglalatja áthatja az egész kort és befészkelte magát az egyének lelke mélyébe.

Hiába pózolnak tehát a kegyelmes urak, tekintélyük se fölfelé, se lefelé nincs. Hisz a miniszterelnöki enunciációknak, melyek így ujévkor nagyfontosságuk szoktak lenni, a melyeket minden más európai alkotmányos ország kormányelnökei nemzetük közvéleményének fölvilágosítására, új irányok jelzésére, az ország megnyugtatóására szoktak fölhasználni: nálunk a semminél is kevesebbet jelent az öndicsérés és tömjénezés az ujévi borraivalókat váró sokaságtól, mert nem vagyunk képesek megérteni, hogy mi célból mondta el a nemzetbárója betanult beszédét, mit használt vele az országnak, kit világosított föl az Ausztriával folytatott közgazdasági tárgyalások, a kvóta kérdésében elfoglalt magyar álláspont mostani stádiumáról, s egyáltalán bármiről is?

De igen; egy irányban megnyugtatót valakit: a hű többséget és a bécsi köröket. Ezek örömmel értesültek ujévi beszédéből, hogy nem fognak az ő föltétlen szolgálói hűségében csalódní, hogy Magyarország egész kormányzata ezentul is abban fog összpontosulni, hogy a többség

anyagi és hatalmi érdekei, melyek a Bánffyval összeforrvák, semmiféle irányban csorbát ne szenvedjenek. Az osztrákok pedig szintén igen nyugodtan nézhetnek a kvóta-kérdésnek elintézésé elé, mert Magyarország akarata, joga s teherviselő képessége ettől a kormánytól és üzletlársi többségtől nem fog figyelembe vétetni, és a volt főispánok, alispánok, szolgabírák és miniszteri hivatalnokokból előléptetett „honatyák” mindazt meg fogják vakon és ellenmondás nélkül szavazni, amit kegyes jötevőjük, Bánffy báró, nekik megparancsol.

A nyilvános imítás és hazudozás valóban még ebben az országban sem mert ez ideig olyan kendőzetlenül a nyilvánosság elé tolnakodni, mint ez idő szerint a dicső Bánffy-regime alatt! Most, a mikor az ország minden osztálya még soha sem volt oly elégtellen, csüggedt és reménytelen, mint jelenleg, midőn az egész parlamentarizmus már az annak nevében évek óta úzótt visszaélés és jogtiprás folytán, teljesen hitelvesztetté lett s midőn semmi jót, csakis újabb terheket, alkotmányhamisítást és országromlást várhatunk a többségtől.

Legyen meggyőződve a legujabb ünnepi szónok, Láng Lajos ur, és az általa legujabban „kiváló szónokká” előléptetett Bánffy Dezső báró, hogy az egész országban senki sem hisz el azokból a beszédek-ből őszintén egy szót sem, amit ők ketten pénteken reggel szemtől-szemben egymásnak elszavaltak; — s minden értelmes ember tudja, hogy mint összes ténykedésük, úgy ez az ujévi jelenet is csak hazug komédia volt, melyet igen-igen rossz színészek játszottak el, de a kiket az ország rettentő drágán kénytelen megfizetni.

* **Strossmayer legujabb rendelete.** Strossmayer a diakovári magyarfaló püspök, a kinek magyarellenes üzelmei eléggé ismeretesek, körrendeletben megtiltja papjainak a magyar prédikációt, elrendeli, hogy az iskolákban a vallást horvát nyelven tanítsák sahiveket a gyóntatószékben csak úgy hallgassák meg s absolváják, ha horvátul gyónnak. Strossmayer tehát már arra vetemedik, hogy nemcsak felhasználja a papi beavatkozást a politikájában, hanem egyszerűen attól teszi függővé a hiveknek a szentségekhez való járulhatást, hogy a hivek horvátul beszélnek e vagy magyarul.

Tartós és maradandó értékű
arany uri- és női-órák,
 a legszebb és legizlésesebb kivitelű
**karkötők, gyűrűk, kézelógombok, nyakkendő-
 tük** pazar választékban

Schönwald Imre

ékszerésznél

Pécs, Király-(fő)-utca, „hatyu“-épületben

kaphatók.

— **(Áthelyezések a honvédséghez.)** A közös hadsereg tartalékos tisztjei és hivatalnokai egyrészét — kik már tíz évet töltöttek a közös hadseregnél — most helyezték át a honvédséghez. Ez áthelyezésekből közöljük a következőket: a pécsi 8. honvédszázredhez áthelyeztettek Darvas József, Langfelder Albert, Marton Ödön, Meller Dezső, Farkas László, Szántó Aladár, Fábrián Gyula, Nádosy Elek, Todorcsku Gyula, Gergely Hugó és Beke Imre hadnagyok. A honvédorvosi tisztikar állományába áthelyeztettek a következő segédorvosok: Jellasi István dr., Vajda Lipót dr., Kregchy Ottó dr. a 19. Sternfeld Izidor dr., Pollák Sándor dr., Szentirmai József dr., Tolnai Hagymásy Béla dr., Barta Dávid dr., Folly Gyula dr. és Schreiber Vilmos dr. a 8. honvédkiegészítő parancsnokság nyilvántartásába. Továbbá a következő segédorvos-helyettesek: Markusz Mór dr. és Orlay József dr. a 19. továbbá Somogyi Sándor dr. és Tánzer Ernő dr. a 8. honvédkiegészítő parancsnoksághoz. A honvéd tisztviselők állománycsoportjában Vlajkovits Velimir a 8. honvédkiegészítő parancsnokság nyilvántartásába, a gyógyszerész-tisztviselők közül Nägele Antal a 8. Árpási Kálmán a 19. honvédkiegészítő parancsnoksághoz helyeztetek át. A gyógyszerészgyakornokok közül Heim Berthold a 8. Beke Imre a 19. az állatorvosi tisztviselők közül Henk Imre a 8. az állatorvosi gyakornokok közül Lázár Izidor szintén a 8. honvédkiegészítő parancsnoksághoz lettek áthelyezve. Végül a segédlelkészek közül Dudra András és Sandru

Pál a 8. Antal György, Fekete Ágost, Hradek Károly és Tomka Géza a 19. honvédkiegészítő parancsnokság nyilvántartásába osztattak be.

— **(Eljegyzés.)** December hó 29. én jegyezte el Herr Miklós, nyug. tanító, özv. Fögler Adolfné szül. Koppi Terézia urnót Mohácsou.

— **(A baranyamegyei gazdasági egyesület)** igazgató választmánya f. évi január hó 11. é. u. 4. és fél órákor Baranyavármegye székházában rendes ülést tart. Táragsorozat; 1. A tenyészalap számadásának felülvizsgálására küldendő bizottság megválasztása. 2. Az egyesület által rendezett budapesti kirándulásról való beszámolás. 3. A közgyűlés elé terjesztendő jövő évi működés programja.

— **(Uj plébános.)** A jánosii plebániára, a kegyuri jogokat gyakorló Engel Adolf és fia cég Takács István mucsii vikariust jelölte ki plébánossá. Az új plébános már le is tette az esküt Troll Ferenc káptalani helynök kezeibe.

— **(Tébolydából a halálba.)** Megirtuk egyik nemrég számban, hogy Szenté Károly középtengelici kasznár, megtébolyodott és ápolás végett a szegzárdi Ferenckózkórházba szállították. A szerencsétlen embert azonban nem sokáig kellett ápolni a tébolydában, mert a napokban megszabadította a halál szenvedéseitől. Holt testét családja hazavitette a tolnamegyei Tengelicre és ott temették el általános részvét mellett.

— **(A polgári kaszinó táncestélyei.)** A pécsi polgári kaszinó tagjai részére, saját helyiségében, folyó hó 16. (szombaton) és február 6. (szombaton) tánc-

estélyt rendez. Mindkét estély kezdete este 8 órákor.

— **(Bucsu a millenniumi évtől.)** Laskó község hazafias polgárai szépen és meghatóan vettek bucsut a millenniumi év utolsó napjától. Hálaadó isteni tisztelet után az ez alkalomra szervezett 40 tagból álló énekkar Szentpéteri József tanító vezetésével elénekelték a „Hymnuszt“, Fekes György h. lelkész az Urnak szentasztala mellől nagyhatású beszédet mondott, melyre az énekkar a „Szózatot“ zendítette rá. Este 40 tagból álló énekkar a tanító vezetésével fáklyákkal és gyertyákkal bejárta az egész községet. Több helyen lelkes szavalatok, puska és taracklövések kíséretében a „Hymnuszt“ és „Szózatot“ énekeltek el. Az egész község fény tengerben állott.

— **(Kinevezések.)** Sándor József, szegzárdi kir. törvényszéki joggyakornok, lapunk jelestollu tárcaírója, a gyöngyösi járásbíróshoz aljegyzővé neveztetett ki. — Somossy Gyula, dárda adóhivatali ellenőrt kinevezték Németújvárra (Vasmegeye) adótárnokká. Sajnálja egész Dárda távozását, mert a mindig jó kedvű rokonszenves öreg urat mindenki tisztelte és szerette.

— **(Temetés.)** Krausz Simon temetése ma délután volt általános részvét mellett. A temetésen ott láttuk városunk egész előkelőségét. A halálozásról a gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki: „Alólírottak fájdalomtól megtört szívvel jelentik a felejthetetlen jó fiú, édes apa, nagypapa és apósna Krausz Simon urnak, a Krausz Simon és fia bankcég társfőnökének folyó hó 2. án délelőtt fél 12 órákor áldásdus és példás életének 69. évében történt gyászos elhunytát. A drága halott földi maradványai

Leona megremegett. Rátekintett Kálmánra, de e percben igazán szépnek tűnt fel.

— Ön is szívből adja jegyül nekem egytűrt Kálmán?

— Istenemre igen — felelt meghajtva magát.

Ünnepélyes volt mindhármuk arca.

A remény teljesülése, szerelme tárgyának megnyerése Leona kisasszonyt megfiatalította.

Szemei ragyogtak, arca és ajka megszinesedett. Homlokának redői kisimultak, járása, mozdulatai ruganyosakká változtak.

Kálmán nem győzött mindezen bámulni. Kilátás a milliós hozományra felmelegítő keblét és bár egy cseppnyi szerelem sem vonta jegyeséhez, de kelleme mégis hatott rá.

Az emberek részben hasonlítanak a gyertyalángja körül repkedő lepkékhez, mert gyakran úgy ezek, mint azok, készakarva rohannak a veszedelembe.

Fényes pompával tartotta meg Jókuthy esküvőjét Kálnay Leonával, s a legközelebbi gyors vonattal Fiume felé vették utjokat.

Vagy hét nyolc állomáson keresztül teljesen zavartalanul folyt utjuk, midőn egy határszéli állomásonál Jókuthy kitekintve a kocs ablakán, az ijedségtől halálsápadt arcát villámgyorsan rántotta vissza, egész testében megremegett.

Azonban visszaerőszkolva hidegvérűségét, azt mondta Leonának, hogy frissítőt fog hozni számukra, s gyorsan kiugrott a kupéból.

Mielőtt azonban a frissítővel visszatérhetett volna, a vonat elrobogott. Leona szörnyen megijedt férje elmaradtán és sirva,

zokogva panaszlá el a most beszált éltes, elegáns asszonyságnak fájdalma okát.

Az éltes nő vigasztalá, hogy a legközelebbi állomásnál várja meg férjét, ki valószínűleg sietni fog a legelső vonattal utána robogni.

Leona megnyugodott ebben.

De mivel igen távol volt még az állomás, beszédbe ereszkedtek.

— Igen nagy probléma megoldására adtam magam. — kezdé az idegen.

Minden feladat nehéz, ha nőnek kell megoldani.

— Ah, édes Istenem, főleg, ha gyermekünk nyugalma függ a megoldástól... Ha futunk, fáradunk, hogy egy kellemetlen ügyet tisztázzunk és az egyént, kire a dologban szükségünk volna nem találjuk!... Ki a legnagyobb ármánnyal kerülget bennünket, miután kizsákmányolta lelkünk nyugalma és vagyonunkat! Ah, borzasztó az élet!...

— Igen el van ön keseredve, asszonyom! Nagy lehet fájdalma, ha már ki is törhet!

Oh, rendkívül nagy! Képzelve, kérem, én egy szép vagyonu grázi nő vagyok, egyetlen leányom minden örömöm boldogságom. Ezt elesábitotta egy férfi s csak nagy küzködéssel bírtam rávenni, hogy esküdjék meg leányommal. Rájok irattam vagyonom felét, melyet a férfi három év alatt elpazarolt. Nagy kártyás volt, amit azelőtt nem tudtunk. Egy napon arra virradtunk, hogy eltűnt és pár hátrahagyott sorban azt írta, hogy ne keressük, üngyilkossá lesz, mire sorait olvassuk.

— Lányom örjögve siratta gyermeke bölcsőjénél és mindenre esdett, hogy keres-

tessem Kálmánt, ez volt a neve. Ah, minden költségekem, futkozásom, hiában volt, egész a mai napig.

— Én elindultam, hogy felkeressem, addig nem is térek vissza. Szegény leányom, úgy se soká él, megteszek neki mindent. Most, ha van igazságos Isten, nem engedí, hogy ki bírjon siklani kezeim közül a gaz!

— És mit fog vele tenni, ha felleli, asszonyom?

— Viszem leányomhoz, hogy eltűnése miatti örjögésének vége legyen. Ne tegyen a semmi ember egyebet, csak maradjon néjénél, majd eltartom én a magaméból is őket.

— Szerfelett érdekel az önök sorsa, — mondta Leona rövid gondolkodás után. Szeretném tudni, mire fejlődik dolguk.

Ezen idő alatt eljutottak a legközelebbi állomásig. Itt Leona kiszállt, hogy a legközelebbi vonat megérkezését beárja. — De csakhamar az állomási főnök egy táviratot kézbesített neki a következő tartalommal:

„Tisztelt Leona kisasszony!

Kénytelen vagyok önrel tudatni, hogy nem vagyok törvényes férje, mert én nekem Gráztban nőm, gyermekem van, kiket elhagytam, mivel már meguntam a nőt. A nő, kivel ön egy kupében utazott, grázi anyósom, ki elől sikertült még ideje korán elmenekülnöm, ki épen keresésem fázadozik... Legyen boldog, tanuljon örökre feledni!

Kálmán.“

Az óriási fájdalom, mely e sorok elolvasása után megiepe őt, szívet összefacsará, s alólitan rogyott a váróterem bőr divánjára.

Nagy nehezen ismét feleszmélt, s rögtön utazott vissza lakására. Nem érdekelték többé az utközben feltűnő változatosságok, a szebbnél szebb, regényes tájak, merre a vo-

folyó hó 4-én délután fél 3 órakor fognak a gyászszobából — irgalmas utca 4 ik szám — az izr. sirkertben örök nyugalomra helyezni. Pécs, 1897. évi január hó 2-án. Áldás és béke lengjen porai felett! Özv. Krausz Lina anyja. Dr. Krausz Jenő, Krausz Mór, Krausz Ilka férj. Tauszig Árminné gyermekei. Deutsch Fülöpke férj. Dr. Krausz Jenőné, Lieblich Frida férj. Krausz Mórné menyei. Taussig Ármín veje. Krausz Marci, Margit, Andor, Aladár, Alfréd, Marianna, Taussig Ernő, Aladár unokái. A gyász-szer-tartás pontban félháromkor vette kezdetét a templomi énekkar megkapó gyásznével, utána Perls Armin rabbi gyönyörű magyar beszédben méltatta a megboldogult érdemeit, hogy életének csak egy célja volt: neve tisztaságának megóvása, Szép, szívrehaté, költői fordulatokban gazdag volt ez a beszéd, a kik hallották, pedig igen sokan szorongattak a fekete drapperiakkal díszített udvaron, egy-egy könyccsappal törültek ki szemükből. A halotti beszéd után a templomi énekkar még egy gyászdalt zendített rá, a hitközség emberei kocsira tették a halottat s a hosszú menet a Jókai-téren keresztül megindult a szigeti kulvárosban fekvő izr. sirkert felé, a hol örök nyugalomra helyezték városunk érdemes polgárát.

— **(Baja-báttaszéki dunai hid.)**

Baja és a tolnamegyei Báttaszék között léte-sitendő Dunahid sürgős felállítása érdekében a közeli birtokosság s az érdekelt vármegyék legközelebb felkeresik a kereskedelmi minisztert. A hid felállítása a vasuti szállítást könnyíti, azonfelül a Fiumével való érintkezést teszi gyorsabbá, mivel az Alföld és a magyar tengerpart között egyenes összekötő vonalat teremt.

— **(A katolikus kör)** palotájának szerdán este tartandó felavató ünnepélyén igen fényesnek ígérkezik. A rendezőség la-punk utján kéri mindazokat, kik az ünne-pélyen résztvenni óhajtanak, hogy — mivel meghívót csak az egyet tagjai és a testüle-

nat végigrobogott, hanem mintegy félórúlten-tült a kupé egyik sarkában, tűzben égő arcát kezeivel jeltakarva.

Már az alkony eltűnt, midőn a kis vá-ro-s gyéren világító lámpáit zörgette, moz-gatta a felkerekedett szél.

Leona tántorogva haladt lakása felé. A háza előtt a kapu melletti kis városi szokás szerint ott levő deszkalócán egy ember össze-huzódva feküdt és nyögött, mint a nehéz beteg.

Az ember bozontos fején hátracsuszott kopott kalap volt és arca a hasonlón ócska felöltöben volt elbujva. Egyik keze a feje alatt, a másik izgult ránkással lelógott.

— Ember! — szólítá meg rémulve Leona.

— Oh! — nyögte arcát kiszabadítva kabátja alól.

— Kicsoda maga?

— Nem tudja a nagyságos asszony, messze van itt az öreg Jókuthy háza?

— Mit akar ott?

— A ház falának tövébe fekszem. Ott akarok meghalni! . . . Az öreg ur az én atyám . . .

Leona egy szivszakgató kiáltást hallatott, s ájulva rogyott a haldokló test mellé.

Fögler Dezső.

tek kaptak — megjelenésükkel az ünnepélyt emelni sziveskedjenek, mivel meghívó elő-mutatása nem szükséges.

— **(Csecsemő az árokban.)** Furkópuszta és Bata községek közt az országot melletti árokban egy hat hónaposnak látszó csecsemő holttestére akadt a napokban a báttaszéki csendőrjárat. A nyomozás meg-indítván, kiderült, hogy a csecsemő anyja Reining Éva, apátii születésű, németbolyi lakos, a kit mikor kérdőre vontak, azt állította, hogy a gyermek, midőn kocsin Bátára akart menni, utközben halva született s ő a holttestet az árokba tette s az esetet pedig félt bejelenteni a hatóságnál. Mivel azonban a leány, midőn a csendőrök megjelentek a lakásán, betegen feküdt, az a gyanu, hogy a magzatot bűnös uton tette élettelené. A vizsgálatot az ügyben a szegzárdi törvényszék vezeti.

— **(A pécsi kádáresegédék szak-egylete)** saját alapja javára február hó 6-án (szombaton) a Scholtz-féle sörházban farsangi táncvigalmat rendez. Beléptidij ta-goknak 40 krajcár; nem tagoknak 50 krajcár. A zenét Kórodi K. zenekara szolgáltatja. Jegyek előre válthatók Jakab I. vendéglősnél és az egyl. helyiségében (Gyár u. 7. sz.) Felül-fizetéseket köszönettel fogad és hirlapilag nyugtáz a rendezőség. A multság kezdete este 8 órakor.

— **(Névváltoztatás.)** Göbölös Fe-renc, pécsi illetőségű, ondódi lakos, úgy a maga, mint Vilma, Ferenc és Béla kis-korú gyermekei vezetéket nevét Szentesire változtatta a belügyminiszteri engedély alap-ján.

— **(Kamarai hangverseny.)** A „Pécsi Zenekedvelők Egyesülete“ holnap ked-den este 8 órakor a Vigadó nagytermében kamarai hangversenyt rendez, melyre az egyesület tagjai meghivatnak. Műsor: 1. Men-deissohn. Trió. Előadják: Naschitz Gizella urhölgy (zongora), Back Adolf ur (hegedű), Zoller Nándor ur (cello.) 2. a) Rubinstein. Asra. b) J. B. Weckerlin. „Maman dites moi.“ c) Schubert. A türelmetlen. (Ungeduld). Éneklő Rul. Valéria urhölgy. 3. a) Auer. Rhapsodie hongroise. b) Bazzini. La Ronde des lutins (Boszorkánytánc). Előadják: Back Adolf ur (hegedű), Preuss Adolf ur (zongora), 4. Jadassohn. Sextett. Előadják: dr. Tolnai Vilmosné urhölgy, Hoffmann Béla ur (zon-gora,) Oswald Ferenc ur (hegedű), dr. Wallerstein Bódog ur (másodhegedű), Mi-hajlovits Emil ur (viola), Zoller Nándor ur (cello), Bemenet a Percel-utcáról. A vendéglő ajtaja a hangverseny ideje alatt zárva ma-rad. Nem tagoknak belépti díj 1 korona. Jegy este a pénztárnál váltható.

— **(Tolvaj csavargó.)** A dombo-vári csendőrség elfogta Davidovics Jó-zsef dunaszekcsői csavargó henteslegényt, a ki Kőrös Mihály dombovári kocsmárostól három kést és egy kötényt lopott el, a mely tárgyak értéke 3 forintot tesz ki. A tolvaj csavargót átadták további eljárás végett a tamási járásbírósnak.

— **(Meglopott csárdás.)** Szabó Sándor decsi lakostól, a kinek jól látogatott csárdája van, az asztalfiókjából ismeretlen tettes husz forintot ellopott. A fiók nem volt

bezárva s így a tolvajnak az alkalmas pil-lanatban csak ki kellett huznia és zsebre-tennie az ott talált pénzt. A báttaszéki csend-őrség keresi az ismeretlen tolvajt s az ese-tet bejelentették a szegzárdi járásbírósnak is.

— **(Leégett ház.)** Szigeti József, tolnamegyei kónyi lakosnak nádfedeles háza a napokban kigyuladt és teljesen le is égett. A szakcsi csendőrség a vizsgálatot megindít-ván a tűz keletkezési okának kiderítése vé-gett, csak annyit tudtak megállapítani, hogy a tűz a ház padlásán keletkezett, de hogy mi okból, az bizonytalan. A leégett ház ér-téke 744 forint volt; biztosítva lévén azon-ban 500 forintra, a kár nagyrésze megtérül.

— **(Elájult a karzaton.)** A teg-nap délutáni előadáson a karzaton, a nagy meleg miatt, elájult özv. József Jánosné jegyzedő. Eleasett a padsorok között és a homlokát megvérezte, jobb keze egyik ujját kificamította. Szerencsére, az „Otthon“ kávé-házból rögtön előhivhatták Löwentheil doktort, a ki a kificamodott ujját helyére igazította és gyógyszert rendelt a megsebe-sült jegyzedőnek.

— **(Rálőtt a férjére.)** Szovics Já-nosné, löcei lakosnő férjére egy hatlövétű forgópisztolylyal rálőtt, de a lövés szeren-csére nem talált; a durranásra elősiető szom-szédok megakadályozták a további lövöldö-zésben. Hogy miért akarta ez asszony férjét megölni, még nem tudni. Az asszonyt letar-tartóztatták és átadták a dárda járásbíró-ságnak.

— **(Kiverték a fogait.)** Heim Já-nos, Paulhoffer Ferencz, Schut Ádám és Mayer József karancsi suhancok a múlt na-pokban este 9 óra között az utcán Emling József ottani szolgát, aki társaival reájuk lesett, alaposan eldönggették, fogait kiütötték, ki is a szenvedett sérelmek miatt kénytelen az ágyat hosszabb ideig őrizni. Az ügy a járásbírósnak fog befejezést nyerni.

— **(Himen.)** Krausz Győző dr. sásdi ügyvéd a napokban tartotta egybekelését a tolnamegyei Kónyiban Wurm Leontinnal. — Huszár Dezső, sárbogárdi szolgabíró, Huszár Ágoston fehérmegyei alispán fia, el-jegyezte Szegzárdon Tóth Idát, özv. sima-házi Tóth Istvánné leányát. — Martinec Richárd Pécsen eljegyezte nagy-jeszeni Je-szenszky Arankát. — Bonyhádi Kliegl Sándor, osztálymérnökségi hivatalnok, el-jegyezte Hockmann Mariskát Simontor-nyán. — Jedlicska Béla, tengelici ura-dalmi gazdatiszt, eljegyezte Kristofek Gizellát, Kristofek Béla szegzárdi járásbíró-sági iktató leányát.

— **(Vesztett macska.)** A nyíl-utcá-ban egy macska megveszett és mint gazdája a rendőrségnél bejelentette, eltűnt a háztól. Minthogy a veszett macska kóborlásában más állatokat is megmarhat, Vasza-ry Gyula főkapitány ma hirdetményben hívja fel a lakosság figyelmét, hogy macskáikat és ebeiket ne engedjék szabadon s ha gya-nus jelenséget vesznek rajtuk észre, azonnal jelentsék azt be a rendőrségnek.

— **(Millenniumi emlékkő.)** A dárda Schaumburg-Lippe uradalmának ve-etősége a millennium emlékére egy emlék-

követ állít föl a dárdai park bejáratánál. Az emlékkő termés mészkőből van, kocka alakú mintegy 20 métermázsa, rajta e fölrás olvasható bevéselt és aranyozott számokkal: 896 — 1896. A kő alapmunkálatait már megkezdték.

Jegygyűrűk Nász és Menyasszonyi ajándékoknak alkalmas tárgyakban óriás szép raktárt mindenféle kül- és belföldi ékszerekben u. m. brilláns fülbevalók, karkötők, gyűrűk, haj-, mell- és nyakékek, továbbá a legfinomabb arany női-órák és láncokban eredeti gyári árak mellett található Schönvald Imre ékszerésznél, Pécsen királyi (fő) utca, a Hattyu épületben.

Művészet, irodalom.

○ **Baranya múltja és jelenje.** Egy éve múlt, hogy a Várady Ferenc megyei t. főlevéltáros szerkesztésében megjelent megyei monográfiának első füzetét elhagyta a sajtót. Most már a ma kézhez vett 11-ik füzetével zárul az első kötet, mely ekként 692 oldalon tartalmazza a vármegye jelen állapotának elég tágas körre szabott leírását. Az utolsó három füzet anyagát, a mezőgazdaságot, ipart, kereskedelmet és népességi viszonyokat Kovács István, a pécsi kereskedelmi és iparkamara szakavatott tollu fogalmazója szolgáltatta a monográfiának, netto 200 oldalt foglalva le magának az első kötet anyagából, a mi — őszintén szólva — a monográfiának legsikerültebb részét képezi. Korántsem akarjuk ezzel azt mondani, mintha

a többi részek sokkalta alább állanak, csupán elismeréssel akarunk adózni a körültekintő csoportosításnak, a nagy szorgalomnak s a feltétlen megbízhatóságnak, mely Kovács István adatait s munkásságát jellemzi. Az általa megírt dolgok nem hasból irvák, a legkisebb részleteiben is hosszas kutatás és kritika eredményei, s végigolvasva az általa megírt 30 fejezetet, nem szabad haboznunk kijelenteni, hogy a munkának ez a része túlhaladja a monografiákhoz fűzött kívánalmak mértékét. Dacára, hogy az általa feldolgozott anyag az ugynevezett száraz témákhoz tartozik, magyaros nyelvezete menten minden szóvirágtól s felesleges csafangtól, nemcsak elfogadhatóvá, de kellemes olvasmánynnyá is tesz azokat a dolgokat, melyeket Kovács István sok tudással tár az olvasó elé. Az a sok száraz statisztikai adat meglevenedni látszik az ő keze alatt s a hozzáértő olvasó előtt jobban beszél, mint hat kötetre menő okoskodás, vagy reflexió. A retrospektív rész, mely könnyen felvilágosítja a jelen állapotok okait s következtetést enged a jövő alakulásokra, sikerrel lőn mindentüvé beleszóve s egyáltalában szerzőjüknek a vármegye határain kívül is elismerést fog nak szerezni. A IX. füzet 18, a X-ik 16, a XI-ik 4. illusztrációt tartalmaz, fölötte kár, hogy az utóbbiak nyomása nagyon elmosódott, máskülönben az illusztrációk igen sikerültek s nagyban hozzájárultak, hogy a monográfia első feléről csak dicsérőleg nyilatkozhatunk. A második kötet anyaga szintén füzetekben fog megjelenni, melyre még mindig elő lehet fizetni a szerkesztőnél, Pécsen,

kálvária-utca 81. sz. a. és pedig 10 füzetre 6 frtjával, az egész műre 12 frtjával; egyes füzet ára 60 kr. Ajánljuk e valóban érdekes művet mindazoknak, a kik még nem bírják, különösen iskoláknak, iskolaszékeknek, a későbbi nemzedék méltányolni fogja majd a millenniumi esztendő eme speciálisan helyi vonatkozású termékét. (**)

○ **A pálinka.** A nagy francia naturalista Zola Emil „Emberirtó“ című regénye után irt ezt a hatásos szinpadai életképet szombaton előkelő ház nézte végig. Somogyi Károly játszotta a főszerepet, a pálinka áldozatává lett Coupeaut s mondhatjuk olyan művészi alakítással, melyben kifogásolni valót a szórészálhasogató kritika sem találhatott. Az egyszerű, becsületes, de féltékeny munkást, a boldog férjet, a szerencsétlenség folytán elzüllésnek indult embert természetesen művészettel mutatta be; s a delirium tremens főjelenetében a hosszú és fárasztó jelenést remekül játszotta meg. A nagy Ilka méltó partnere volt Gervaise szerepében, K. Breznay Anna pedig a boszuálló Virginiet a tőle megszokott szép alakításban mutatta be. Bihari Lautierben ismét jelét adta haladásának; e haladásban azonban ne bizakodjék el és ne vegye sokszor csak úgy félvállról a mondókáit, mert ez könnyen megboszulja magát a színeszen, a ki érzi, hogy kezd kedvencévé válni a közönségnek s ezért tulzásokot enged meg magának. Meg kell még dicsérnünk Polgárt és Borost, kik kacagatóan adták a dologkerülő sehonnai munkásokat, továbbá Csiky, Bognárt, Baghyt, a kis Dobos Irént és

zárni, ha kedve tartja, mondá a gróf alig sejtett iróniával.

— A mi unokahugomat illeti, itt van. Amint látja, épen a jelenlevő Vitrac urnak ül, kit felkértem arcképe megfestésére, a mit ő szívesen teljesít is, dacára ama hasonlatosságnak, mely az ön honfitársainak oly nagy fejtörést okoz s őt is a legnagyobb mértékben meglepte.

— Hogyan? kérdé a rendőrügynök; — ez a nő.

— Leánya bátyámnak. Hátat fordít önnek s az ön jelenléte óta meg sem mozdult: de nem azért, mintha arcát ön elől rejtegetni akarná, a miről tüstént meg fog győződni.

S fennhangon kiáltá a gróf: Heléne!

A fiatal leány felemelte fejét s arcát a rendőrügynök felé fordítá, ki a meglepetéstől visszatániorodott. Nyilvánvalólag nem volt ily csodára elkészülve; egy halott s egy élő, kik egymáshoz, mint két-két tallér hasonlítanak, melyekre ugyanaz a fej van nyomva. Minden megjegyzéstől azonban e természeti tünemény fellett, visszatartotta magát s hidegen mondá:

— Dangelas ur nem tuzott; össze lehetne tévesztetni a kettőt egymással.

— Miután a másikat sohasem láttam, e fölött nem ítéltetek, vélte Borodinó nevetve; és én csak az önök saját kijelentéseikre támaszkodva vélem konstatálni a tényt, hogy könnyen lehetett itt meg valami tévedés. A természet sok oly rendkívüliségben nyilatkozik meg, melyet megmagyarázni nem vagyok képes.

— Én sem, sőt nincs is szándékomban ezen a helyen a titok fátylát fellebbenteni, mely a két eseményt

emelkednék, a szomszédos terembe ment, s kevés idő múlva hosszú, sötétszínű selyem köpenybe burkolva tért vissza.

Ez a készséges engedelmisség meglepte Vitracot s talán a rendőrbiztost is.

A parancsok, melyeket a szultán háremében osztogat, nem lesznek gyorsabban teljesítve, s hogy még teljesebb legyen a hasonlat, a szultánt csupa néma szolga környékezi s Helena is néma volt. — Bár nem fog mindig az maradni, mint a nagy bátyja mondta mig ellenben a nagy szultán a küldetése után annak a szerencsétlenségnek, kit a selyemzsinórral a kegyvesztett méltóságviselőhöz küld, kitépeti a nyelvét.

Mig azonban Heléne ismét abban a helyzetben lesz, hogy nyelvét használhassa, nem tehetett egyebet, mint némán alkalmazkodni Borodinó gróf utasításaihoz. Ez a körülmény azonban gondolkodóba ejtette a rendőrbiztost és arra a veeredményre juttatta, hogy ez a valódi vagy tettetett fogyatkozása az unokahugnak a nagybátyjának nagyon kényelmes lehetett.

A rendőrség hivatásos emberei, mindenben kételkednek s a rendőrbiztos is elhatározva látszott lenni, az előkelő külföldi állításának semmiféle hitelt nem adni; sőt már előre elképzelte magában a kelepécéket, melyeket a grófnak állítani szándékozott, hogy megbizonyosodjék, vajjon, egyetértve Helenával, hazudott-e vagy nem.

Vitrac mindenestre többet tudott a meggyilkolt-ról, mint ő, és ha mindent megmondott volna, a mit maga tudott, úgy a dolog bizonyára lényegesen meg lett volna könnyítve. Új fordulat adásának megkísérlésére, csak el kellett volna beszélnie, mily viszonyban

Laudait, de különösen Gyarmathit, ki a halotthordó embert megkapó realizmus-alakította. A rendezés igen sikerült volt; főképp az ötödik képben a házállványok összeomlása volt hatásos, bár azonban, hogy óriási szüneteket tartottak s a zenekar mindig csak egy nyulfarknyi nótát játszott s a közönség agyonunta magát a hosszú szünetek alatt. Ha a rendezés nagy szünetet kíván, legalább a zenekar játsszon: talán lehetne erről valahogy tenni?! (→)

○ Angot. Vasárnap este Lecoqu bájos zenéjü operettjét előkelő földszint és karzat hallgatta végig. Juhász Ilona, az ő remek hangjával sűrűn tapsokra ragadta a publikumot; a harmadik felvonásban pedig egyszerűen fenomen volt úgy a játéka, mint éneke. Polgár a régi jó Larivodiere, Bodroghy né kacagtató Amarante volt. Kiss Pista és Boross is derekasan közreműködtek a közönség mulattatására, Perényi Ange Pitou szerepében közepes sikerrel, de elismerésre méltó törekvéssel énekelt. Thurzó Ilona — a ki egy impozáns virágállványt is kapott tisztelgőtől — maga is impozáns megjelenés volt; éneke most is tetszett, de játékaról, beszédéről most se írhatunk jót. Különös pechje, hogy ha pár szónál hosszabb mondókája van, bizony belesül s még a partnerét is — mint tegnap Perényit — zavarba hozza. Megemlítjük még hogy tegnap már a földszinti ülőhelyek zsöllye és támlásszékek, egyformán egyforintért voltak kaphatók. Eredménye azonban ennek a fe-

leben való árleszállításnak aligha lesz most, a szezon közepén. S kérjük, a zsöllyét adja-e most már a direktor husz krajcárral olcsóbban, vagy a támlásszékeket léptette elő zsöllyékké husz krajcár ráfizetés nélkül?! (→)

○ A vidéki színészet ügye. A képviselőház legutóbbi budget-vitájának folyamán — mint tudva van — fölhevítte a belügyminisztert, hogy a következő költségvetési előiránnyal egyidejűleg a vidéki magyar színészet ügyében is tegyen előterjesztést. Ennek a fölhevítésnek mindeddig nem felelt meg a miniszter, mert a javaslatra fölhevített országos magyar színész egyesület nem nyújtott hozzá idején be idevonatkozó tervezetet s mert különben sem állott annyi idő rendelkezésére, a mely alatt ez a vidéki színészet jövőjére nézve kiváló horderejű kérdés kielégítő megoldást nyerhetett volna. A rendezés keresztülvitelég az eddigieknél nagyobb összegű segélyek nyújtásával szándékozik a miniszter segíteni a vidéki magyar színészet helyzetén. Remélhetőleg a mi színházunknak is ki lesz eszközölhető a nagyobb államszegély, ha a megkereséssel el nem késünk.

○ Szohner Olga. A szabadkai színház társulat naiváját szerződtette Somogyi igazgató társulásához a jövő szezonra. Szohner Olga, ki nemrég végezte a színiiskolát, már most is kedvence a közönségnek, melyet legutóbb a „Dolovai nábob leánya“ ban Szentirmainé szerepében teljesen meghódított. A

szerepet annyi bájjal, sikkal és temperamentummal játszotta, hogy jobb alakítást kívánni sem lehet.

TÁVIRATOK.

— **A miniszterelnök Bécsben.** (A „P. F.“ eredeti távirata.) Bánffy Dezső báró miniszterelnök tegnap este 10 órakor Bécsbe utazott.

— **Chimay hercegnő és a külföldi sajtó.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Chimay hercegnő, vagy mint magát nevezeti, Madame Rigó és cigányprimása iránt külföldön talán még nagyobb az érdeklődés, mint Magyarországon, ahol a közizlés elleni merénylet hatalmas reakciót szült. Párisból, Bécsből nem egy újságíró utazott csak azért Budapestre, hogy az érdekes párt megismerhesse, s hogy a hercegnőt meginterjűwolhassa. A milyen mértékben esökken a közönségre ugyszólván ráerőszakolt érdeklődés a fővárosban, körülbelül olyan arányban enged a szép hercegnő mély titokzatoságából, a melybe a magyar fővárosban időzésének első napjaiban burkolózott. Fényképe tegnap egy váci-utcai előkelő látszerész kirakatában is megjelent, s előtte állandóan óriási embertömeg van. Ha külföldi hírlapíró jelenteti magát be a hercegnőnél, most már nemcsak párba járhat be az első emeleti szalóuba, hanem Rigó Jancsi rendesen maga siet előzéke-

lettáját s az ablakhoz lépett, nyugtalan várakozással nézve a jelenet vége elé, Eddig csak mellékesen emlegették őt; de kérdés, hogy nem-e fog ő is bevonatni a dologba.

Heléne nagybátyjára nézett kérdő szempillantással miután másképp kérdést intézni hozzá nem tudott. A társalgás eddig francia nyelven folyt s abból egyetlen szót sem értett. Borondinó gróf semmivel sem árult el sem félelmet, sem nyugtalanságot.

— Jó, monda rövid szünet után; — beleegyezem önt unokahugommal együtt követni, de csak azért, mert azt hiszem, ön még képes volna kényszeríteni is engem erre.

— Nem jöttem egyedül, adta meg a rendőrbiztos a rövid felelet.

— Engedek tehát az erőszaknak, de fentartom, hogy a követségnél panaszt fogok tenni a hallatlan eljárásért, melyet megengedettek tekintenek Párisban egy külföldivel szemben, a ki a Francia-ország vendége s ilyen eljárásokhoz nincs szokva.

— Csak azt ismételhetem önnek gróf ur, hogy senkinek sem engedhető meg, egy hatósági intézkedéssel szembeszállani — itt ép oly kevéssé, mint más országokban. Az ön hazájában bizonyára nem jártak volna el annyi ovatossággal. S különben is ön remélhetőleg egész ártatlan, a mi ismét csak egy okkal több, hogy teljesítse a törvény kívánságát, mely az igazságot van hivatva kideríteni.

— Eleget tudok már, uram! — szakította meg gróf némi méltósággal a beszédét s aztán orosz vagy görög nyelven mondott valamit unokahugának, ki erre fel-

takarja s melyet a hatóságok megvizsgálni vannak hivatva.

— Mely két eseményt gondolja ön?

— Én ama nő halálát gondolom, kinek feje Vitrac ur műtermébe lett csempészve, s aztán Bernier Augusztia divatárus leány eltűnését.

— A mi az utóbbit illeti, nem vagyok képes a komolyan venni és ha mindjárt azzá tünne is fel, úgy nem vagyok képes megmagyarázni, mily összefüggésben állhat az elsővel. Bármint legyen is, kérem mindenk előtt mondja el, mit kíván tőlem.

— Felkérni jöttem önt, hogy engem Francastel vizsgálóbíró urhoz kövessen.

— Hogyan! Azt akarja ez jelenteni, hogy fogságba akarnak ejteni.

— Nem, gróf ur. Ön csak unokahugával és velem együtt, a kocsiba fog szállni, mely a kapu előtt várakozik s mely a törvényszéki épületbe fog minket vinni.

— S minek az unokahugom? Talán, csak nem, hogy kihallgassák. Hisz a szegény gyermek néma!

— Azt tudom; Dangelas ur említette ezt a körülményt, de a vizsgálóbíró ur is látni kívánja.

— Ebben a görög öltözetben, melyben most van, hogy Vitrac urnak üljön, nem követhet bennünket.

— Elég lesz, ha a kisasszony köpenyt és kalapot ölt. Zár kocsiban fogjuk az utat megtenni és egy mellék uton hajtatunk, hol senkivel sem fogunk találkozni.

— Kérem ne vesztegessük az időt; várnak bennünket s az én küldetésem idői nagyon kívánnak mérve. Vitrac agyában, kinek az egész párbeszédet végig kellett hallgatnia, egyszerre világosság támadt. Letette pa-

nyen vendége elé, akit a hercegnő szintén a legnagyobb figyelemmel fogad. A hercegnő jövőbeli terveiről mindenféle kombinációkat kolportálnak, ezek azonban kivétel nélkül a szenzációvadászat termékei.

— **A szocialista vezér fia.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szántó Kovács Jánosnak, a hódmezővásárhelyi zendülés vezetőjének fia, ifj. Szántó Kovács János egyik elvtársával, Nagy Mihályval együtt a szegedi törvényszék elé került, mert nyomban a zendülés után a „Magyarország jogtalan népéhez” című ismert nyomtatványt terjesztették a munkások között. Mind a két vádlott beismerte a terhükre rótt cselekményt, mire a bíróság osztályok elleni izgatás vétsége miatt Nagy Mihályt két havi államfogházra és 50 forint pénzbüntetésre, Sz. Kovács Jánost pedig nyolc napi államfogházra és 10 frt pénzbüntetésre ítélte. A szegedi kir. tábla helybenhagyta az elsőbíróság ítéletét, ellenben a Kuria az eljárást egész terjedelmében megsemmisítette azzal az indoklással, hogy a vádlottak a terhükre rótt izgatás vétségét nyomtatvány útján követték el, minélfogva e cselekmény elbírálására csak sajtóbíróság és esküdtszék illetékes.

— **Ujságírók ünnepélye.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Magyarország” szerkesztőségének tagjai a lap fennállásának harmadik évfordulója alkalmából Dankovszky vendéglőjében bankettet rendeztek, melyen a függetlenségi és 48-as Ugron-párt több kitünősége is megjelent. A tósztok sorát Szederkényi Nándor nyitotta meg, lelkes szavakkal méltatta Holló Lajos érdemeit, a ki hazafiui bátorsággal, félretéve minden érdeket és üzleti kombinációt a párt s ezzel a haza szent céljainak támogatására alapította a most már virágzó lapot. Holló Lajos megköszönte munkatársai lelkes buzgóságát, rájuk hárítja az elért siker érdemét. Ő csak a prizma, mely a különböző sugarakat egybegyűjti, s ezekből az egyes sugarakból áll elő az a tűz, a mely a haza ügyét szolgálja. Pázmány Dénes azzal kezdte tószkját, mint optikus elemezi és az egyes sugarakra osztja szét azt a hőt és fényt, a mely a prizmából kiárad; a legfényesebb sugár Bartha Miklós, a kinek fényes tollát még politikai ellenfelei is csodálják s a kinek első sorban köszönhető a siker. Holló Lajos ezután a lap helyettes szerkesztőjére Incédy Lászlóra üritette poharát, a ki zseniálitásával, s a legfényesebb ujságírói képességekkel vitte előre a Magyarország ügyét. Bartha Miklós még Pázmány Dénesre, Pázmány Dénes a fiatal nemzedékre, Holló Lajos Szluha Istvánra, Hollóssy Géza az Erdélyben időző Ugron Gáborra tósztozott, Incédy László az ügy sikerére tósztozott.

— **A magyar katolikus egyház jubileuma** (A „P. F.” eredeti táv.) 1900-ban lesz kilenc száz éve, hogy Szent István fejére tette a szent koronát, s ezzel a mozzanattal függ össze a magyar katolikus egyház keletkezése. Katolikus egyházi körökben mozgalom indult meg az iránt, hogy ezt a nagyfontosságú évfordulót méltó fénytel ünnepeljék meg. A mozgalom még csak keletkezőben van, de a terv, mint megbízható forrásból értesülünk, már főpapi körökben is élénk megbeszélés tárgya. Az ünnepély

valószínűleg Székes-Fehérvárott, a régi magyar királyi koronázási városban fog lefolyni, s legfőbb mozzanata a királyi sirok felett emelkedő székesegyházban tartandó ünnepi istentisztelet lesz, a melyen a hercegprímás fog fényes főpapi segédlettel pontifikálni.

— **Magyar opera a külföldön.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Dr. Angyal Armand, ismert zeneszerző, hazánkfianak „A költő álma” című két felvonásos operáját, melyet N i k i s c h Arthur megdicsért, de előadásra annak idején a magyar opera számára nem fogadta el, a napokban német színpadon fogják előadni. A brünni városi színház igazgatósága fogadta el az operát.

— **A debreceni kir. tábla új palotája.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti táv.) A debreceni kir. tábla új palotáját tegnap avatták föl Erdély miniszter, Puky táblai elnök, Plósz és Vörösmarthy államtitkárok jelenlétében. A diszülésen Erdély miniszter nagyszabású beszédet mondott, a mire Puky elnök válaszolt. Ezután a küldöttegek fogadása következett.

— **Uj szigorlati rendtartás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az új orvosi szigorlati rendtartás már elkészült a kultuszminiszteriumban, legközelebb kiadják.

— **Elhunyt biboros.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) San Felice biborok, a Kossuth család jóbarátja, vasárnap hajnalban elhunyt Nápolyban.

— **Amnesztia a bolgár menekülteknek.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szófiában a szobránje mai ülésében elfogadta az amnesztia-törvényt, mely szerint az 1883. óta elkövetett politikai vétségekért amnesztia adatik.

— **Az új francia szenátus.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Párizsban a szenátus-választásoknál eddigelő 72ből 48 köztársasági, 18 radikális, 12 konzervatív lett megválasztva. A szocialisták elbuktak.

— **Zichy Jenő gróf akciója.** (A „P. F.” eredeti távirata.) Legközelebb benyújtja a képviselőházhoz Zichy Jenő gróf Magyarország ipartestületeinek, tehát mintegy negyedmillió iparosnak hivatalos képviselőletében, azoknak a vámközösség elleni, az önálló vámterületet sürgető kérvényét.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

10108. szám.
k. i. 1896.

A baranyavári járás főszolgabirójától.

Pályázati hirdetmény.

Barvármegye baranyavári járásához tartozó és M. Bóly székhellyel: Magyar-Bóly, Lapáncsa, Illocska, Német-Márok, Lócs, Szt.-István, Villány, Virágos, Herczeg-Szent-Márton községek szövetkezetéből álló közegészségi körben szervezett

körorvosi állás

megüresedvén, ezen évi 300 frt fizetéssel és a megállapított látogatási díjak elvezetével egybekötött állásnak választás útján való betöltésére ezzel pályázatot nyitok s a választás határidejéül 1897. évi január hó 20 napjának délelőtti 10 óráját, helyeül pedig Magyar-Bóly község tanácstermét tűzöm ki.

Ehhez képest felhívom pályázni kívánókat, hogy szabályszerűen felszerelt ez irányú kérvényeket 1897. évi január hó 18-ig bezárólag hozzám annyival inkább nyujtsák be, mert a netán később érkező kérvényeket figyelembe venni nem fogom. Dárdán, 1896. évi deczember hó 29-én.

Stenge Ferencz
főszolgabiró.

NYILT-TÉR+)

Kitünő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —

továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvórium

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,

király-utca 2. sz. és Bazár udvar.

Weiss Jakab

fogorvos

fogorvosi és fogtechnikai műterme

Jókai (Kis-tér 7. sz. I. emelet.)

foghuzás kéjgázzal, fogtömések (plombirozás)

rágáshoz teljesen alkalmas műfogak készítése

Foghuzás szegényeknek ingyen.

Hirdetmény.

Közhirre teszem, hogy néh. Vogl Borbála és Vogl Mária keztyűkereskedőknek Pécsen a Gyár-utca 4 sz. alatt levő, a pécsi 1231. sz. betétben 254/2. hrsz. a. felvett

földszintes háza

a pécsi kir. törvényszék. mint tkvi hatóság 16580/tk. 896. sz. végzése értelmében 1897. évi január hó 15. napján d. e. 10 órakor a törvényszéki árverési szobában elárvereztetetik.

A kikialtási ár 3600 frt; ennek 10%-ka, vagyis 360 frt teendő le bánatpénzül. A vételár 3 hónap alatt befizetendő.

Dr. Müller János ügyvéd
esődtömeggondnok.

Bérház eladó.

Tisztán nyolc százalékot jövedelmező

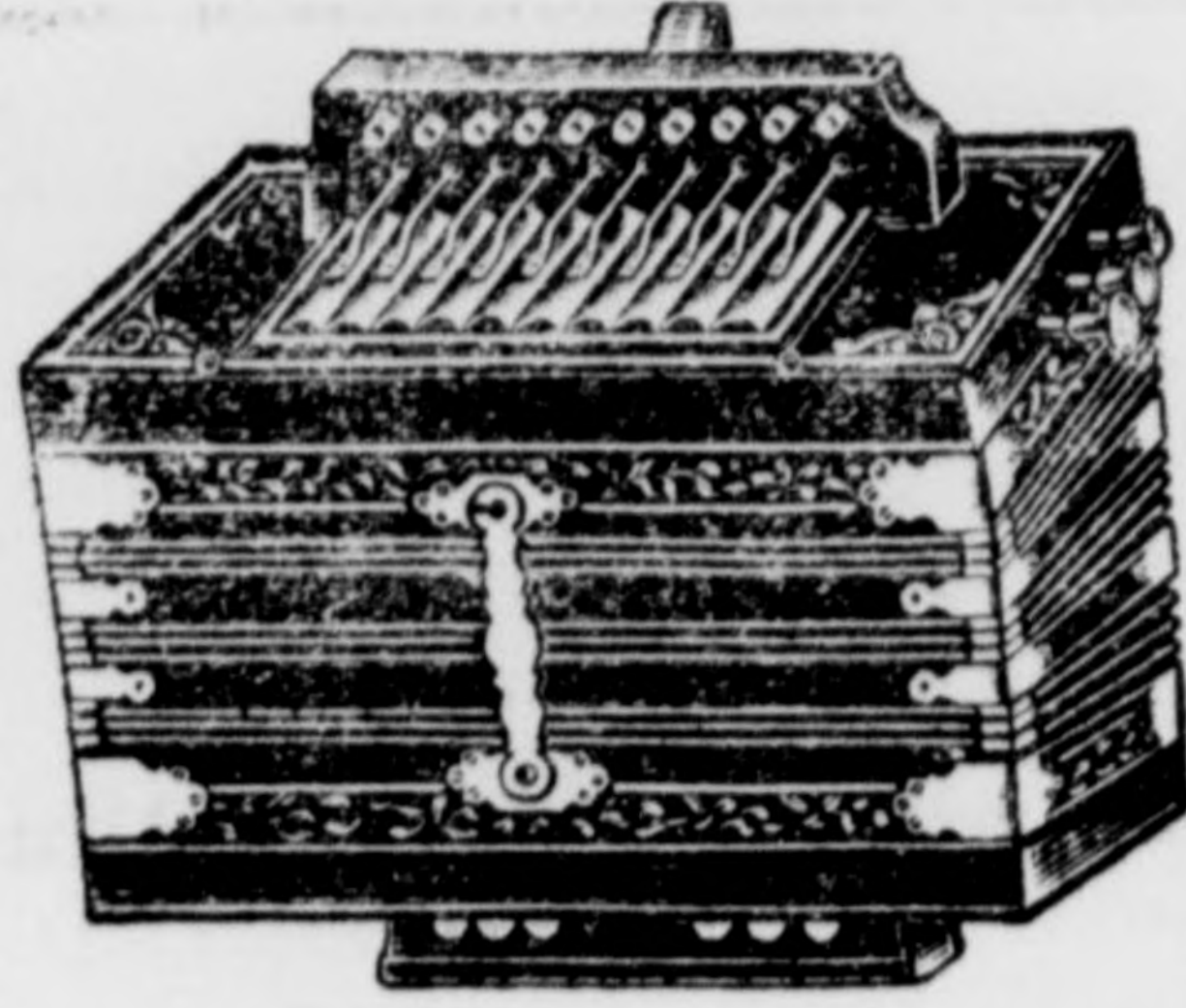
Bérház

családi körülmények folytán eladó.

A ház Pécsen, a pálya-utca 19. sz.

a. fekszik s a nap bármely órájában megtekinthető.

Értekezhetni Pécsen, Fürst Zsigmond-nál, a kőbányai király sörfőző főraktársánál, (Kossuth-utca 33. sz.)

„Bohemia“

világhírű verseny harmonikát,

2 karost 4 frt, 3 karost 5 frt, 4 karost 6 frtért szállítok. Ezen hermonikának dupla erős 11 ránczos tömlője van, sarkain **ércvédőkkel**, nyitott, szegezett, nickel klaviatúrával, stb. Mindenik tisztán hangolva és remek orgonaszerű hanggal bír.

40 hangu	2. sz. nagyságu	15 1/2 × 33 cmtr.	4 frt,	valdi aczél hangu	5 frt.
60	3. "	17 × 34 "	5 "	" "	6.50
80	4. "	17 1/2 × 34 1/2 "	6 "	" "	8 frt.

Öntanító iskola ingyen, portó csomagolás és láda 75 kr.

Hosszu billentyűkkel és gyöngyház lapokkal darabonkint 50 krral drágább. — Árjegyzék ingyen és bérmentve. — Küldemény utánvétellel, meg nem felelők kicseréltetnek.

SCHUSTER C. A.,harmonika-gyáros, **Graslitz**, (Böhmen.)

MEGÉRRKEZTEK

a legújabb báli

meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAIJS JÓZSEF

Pécsen,

Mária utca 1. szám a királyi tábla átellenében.